B E Y A T İ

(Müptelâyım ey gül-i rânâ sana)

Dede Ef.

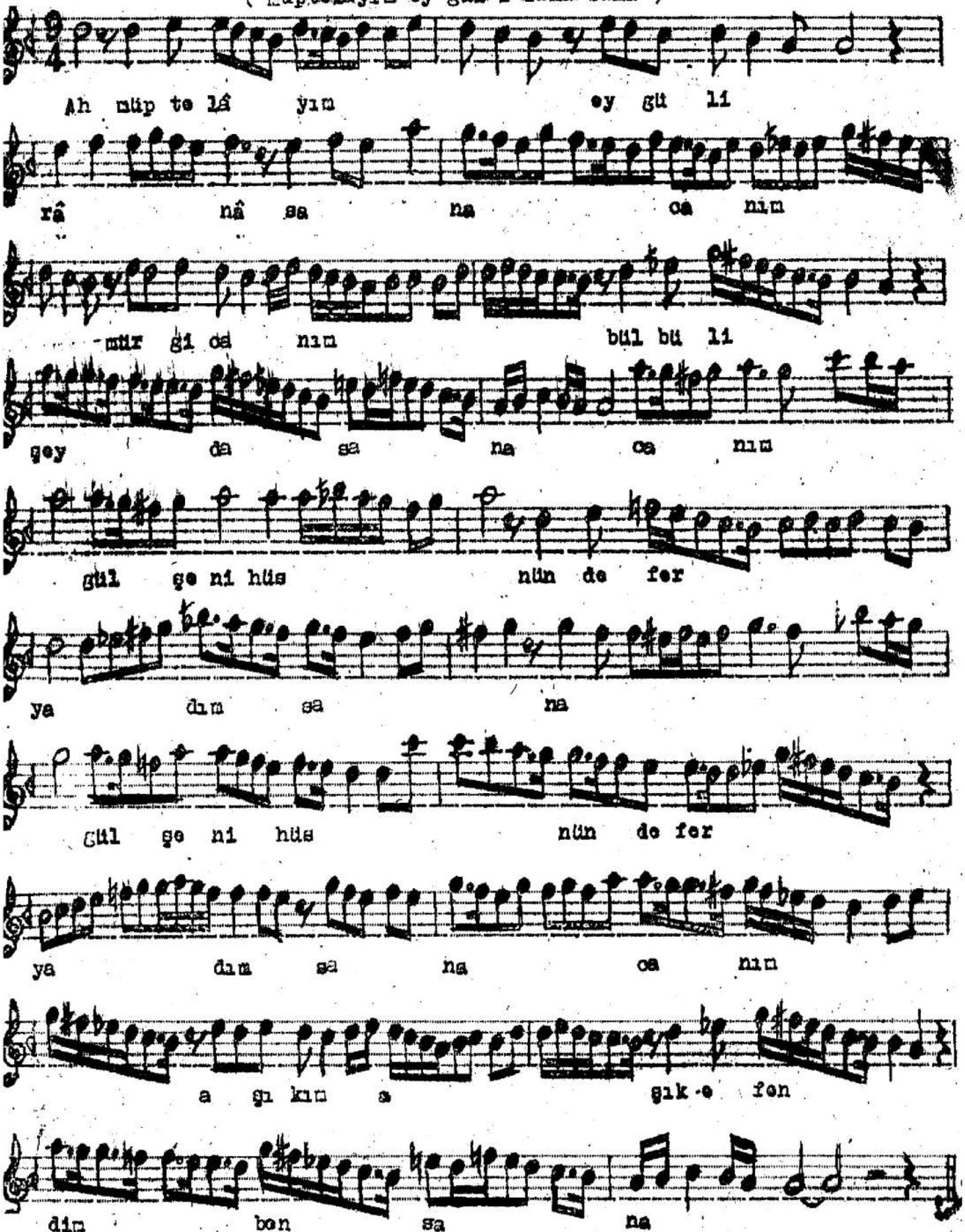
Ah müp te lâ yım ey gü li
râ nâ sa na ca nım
mür gi ca nım bül bü li
şey da sa na ca nım
gül şe ni hüs nün de fer
ya dım sa na
gül şe ni hüs nün de fer
ya dım sa na ca nım
a şı kım a şık e fen
dim ben sa na

MÜPTELÂYIM EY GÜL-İ RÂNÂ SANA
MÜRGİ CÂNIM BÜLBÜL-İ ŞEYDÂ SANA
GÜLŞEN-İ HÜSNÜNDE FERYÂDIM SANA
ÂŞIKIM ÂŞIK EFENDİM BEN SANA